

luffende at holde mig til de foreliggende Endringsforslag, hvad der vel ogsaa nærmest og bedst stemmer med en 2den Behandlings Karakter. — Jeg skal da først sige, at den Motivering, vi nu have hørt af Udvalgets ærede Formand og Ordfører til de Endringsforslag, som ere stillede af hele Udvalget, kan jeg ganske slutte mig til og finder end ikke noget at tilføje.

Naar jeg derefter gaar over til at tale paa et Mindretals Begne i Anledning af den Række Endringsforslag, som ere stillede af Mindretallet, skal jeg allerførst tage Endringsforslagene Nr. 1, 2, 9 og 10 under et. Det er Endringsforslag, som ganske falde sammen, og der burde, som jeg er gjort opmærksom paa, have været endnu et Endringsforslag under Nr. 22, idet det er forglemt i § 3 at rette det samme Navn. — Som ærede Medlemmer ville se, gaa de omtalte Endringsforslag ud paa en Navneforandring. Der er et gammelt Sinderjydt Ord, som siger, at Navn og By stæmme ingen. Det er ganske sandt; men paa den anden Side vil heller ingen nægte, at et Navn kan have sin Betydning, og undertiden en ikke ringe Betydning, særlig naar det er et godt Navn, og jeg tror, at enhver, som er i Besiddelse af et saadant Navn, ikke gerne vil se det drive om som herreløst Gods, som Kreti og Pleiti kunne tilegne sig. Nu er det unægtelig saaledes, at de bestaaende Kreditforeninger, i kreditlig Henseende i alt Fald, have et godt Navn, og det er derfor ganske forklarligt, at de ikke med nogen særlig Tilfredsstillelse have kunnet se en ny Navnesætter optræde, selv naar det er en Navnesætter, der delvis agerer paa en fra de andre Foreninger ganske forskellig Basis. Slige Følger kunne imidlertid, hvor bgeretigede de end i og for sig kunne være, ikke være de alene afgørende, nej, der maa noget mere til, men dette mere, tror jeg ogsaa, her er til Stede. Det er jo overordentlig store Kapitaler, der ere bundne til de bestaaende Kreditforeninger, Hundreder af Millioner ere i Obligationsejernes Hænder, og hvis man gaar ud fra, hvad der vel ikke er ganske umuligt, at denne ny Forenings Obligationer bringes paa Pengemarkedet under ganske det samme Mærke som de nu bestaaende Foreningers, vil det paa ingen Maade bidrage til at hæve disse Obligationers Kurs. Tværtimod, Anseelsen vil ikke blive højnet derved. Skulde der altsaa blot foregaa en meget lille Kurssænkning, f. Eks. af $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{2}$ pCt., vilde Obligationsejerne lide et ret artigt Tab, naar man regner med de mange hundrede Millioner, de ligge inde med. Jeg finder derfor i Righed med,

hvad Folketinget allerede i forrige Samling vedtog, at der er gode Grunde til at ombytte Navnet „Kreditforening“ med „Laaneforening“, og mine ærede Medforslagsstillere og jeg tillade os at anbefale denne Endring til det høje Ting's Belvilje.

Det næste Forslag, som Mindretallet har stillet, Forslaget under Nr. 3 er i Grunden et ægte Landstingsbarn, og det kunde maaste derfor nok vække nogen Forundring navnlig hos ældre Medlemmer af det høje Ting, at dette Endringsforslag kun er stillet af et Mindretal og ikke af hele Udvalget, al den Stund det ved den forrige Behandling heri Tinget sattes ind af Landstinget som et nyt Vitra a. Der var i det daværende Lovforslag ikke nogen tilsvarende Bestemmelse, men baade Udvalget og Tinget fandt, at det meget omtvistede Spørgsmaal, om der i industrielle Kredse virkelig var Trang til en saadan Forenings Oprettelse, langt fra var afgjort ved, at der forelaa Laanebegæringer til henved 6 Millioner Kr., idet disse Laanebegæringer vare fuldstændig uden al Forbindtighed. Udvalget foreslog derfor, og Landstinget vedtog enstemmig, at man vilde have denne Trang konstateret ved, at Laanebegæringerne bleve forbindende, og at disse Begæringer bleve en Betingelse for hele Foreningens Krafttræden. Det er altsaa et fuldstændig ægte Landstingsstandpunkt, som Mindretallet staar paa, det vil føre Vitra a. tilbage til den Affattelse, som Landstinget her ved forrige Behandling gav Vitraet, og som oven i Købet er fuldt ud og enstemmig godkendt af det andet Ting. Et Forslag, der har en saadan Støtte, antager Mindretallet ikke man behøver at medgibe nogen særlig Anbefaling her i dette Ting.

Med Hensyn til Mindretallets Endringsforslag under Nr. 4 er Forholdet i det væsentlige det samme, idet dette Endringsforslag staar delvis paa et Landstings- og delvis paa et Folketings- Standpunkt, men der er dog her en bestemt Nuance. Her i Landstinget var man under forrige Behandling entg om et Hovedpunkt, et Punkt, om hvilket den meget ærede og særdeles sagkyndige Ordfører (P. G. C. Jensen), der den Gang havde Ordet her for denne Sag, udtalte aldeles bestemt, at det var det principale Punkt i Sagen, det var Hovedsagen af alt det, der var fremkommet fra Udvalget, nemlig dette, at man ikke vilde have denne Forening givet Karakteren af en Lit Løssøreforening, men man vilde affære alle løse Maskiner og Inventariedeles fra at komme med i Burderingen af de Pantter, der kunde komme ind under Loven. Et Endrings-